

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Strona pozwana: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ponieważ państwo portugalskie nie poinformowało Komisji Europejskiej o przepisach technicznych znajdujących się w Decreto-Lei n.º 442/89, de 2 de dezembro (dekrecie z mocą ustawy nr 442/89 z dnia 2 grudnia), tym samym przepisy te, a szczególnie [...] art. 3 (we wskazanych brzmieniach) i art. 9, nie mają zastosowania, a na brak takiego zastosowania mogą powoływać się jednostki?
- 2) Czy ponieważ państwo portugalskie nie poinformowało Komisji Europejskiej o przepisach technicznych znajdujących się w Decreto-Lei n.º 282/2003, de 8 de novembro (dekrecie z mocą ustawy nr 282/2003 z dnia 8 listopada), tym samym przepisy te, a w szczególności art. 2 i 3, nie powinny mieć zastosowania do usługodawców w Portugalii?

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2019 r. — Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-276/19)

(2019/C 206/40)

Język postępowania: angielski

Strona

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A.X.P. Lewis i J. Jokubauskaitė, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie nowych środków upraszczających, rozszerzających zerową stawkę oraz wyjątek względem podstawowego wymogu prowadzenia ewidencji VAT, przewidzianych w pierwotnym tekście Terminal Markets Order 1973, bez zwrócenia się do Komisji w celu uzyskania zezwolenia Rady, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 395 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („dyrektywy VAT”);
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 28 grudnia 1977 r. Zjednoczone Królestwo zgłosiło szczególne środki obejmujące Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973, umożliwiające na pewnych warunkach zawieranie towarowych kontraktów terminowych typu futures na określonych rynkach w Zjednoczonym Królestwie przy zwolnieniu z VAT i z wyłączeniem obowiązku prowadzenia ewidencji VAT.

Tekst Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 był wielokrotnie nowelizowany w celu objęcia jego zakresem stosowania szeregu rynków towarowych, które nie były wymienione w pierwotnym zgłoszeniu.

Komisja twierdzi, że nowelizacje Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 rozszerzają zakres pierwotnego odstępstwa zgłoszonego w 1977 r. przez Zjednoczone Królestwo. W rezultacie powinny być zgłoszone Komisji zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy VAT, co jednak nie miało miejsca.

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 3 kwietnia 2019 r. — YT i in./Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(Sprawa C-282/19)

(2019/C 206/41)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: YT i inni

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca; Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odmiennie traktowanie jedynie nauczycieli religii katolickiej, takich jak powodowie, stanowi dyskryminację ze względów religijnych w rozumieniu art. 21 karty z Nicei i dyrektywy 2000/78/WE (¹) lub czy okoliczność, że dokument poświadczający zdolność do nauczania, który pracownik już uzyskał, może zostać cofnięty, stanowi uzasadniony powód, dla którego jedynie nauczyciele religii katolickiej, tacy jak powodowie, są traktowani odmiennie niż pozostali nauczyciele, nie mogą skorzystać ze środków zapobiegawczych przewidzianych w klauzuli 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego w dniu 18 marca 1999 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC? (²)
- 2) W razie stwierdzenia istnienia dyskryminacji bezpośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/78/WE ze względów religijnych (art. 1), a także w rozumieniu karty z Nicei: jakie instrumenty może wykorzystać ten sąd w celu usunięcia konsekwencji takiej dyskryminacji, mając na uwadze, że nauczyciele inni niż nauczyciele religii katolickiej byli adresatami nadzwyczajnego planu zatrudnienia, o którym mowa w ustawie nr 107/15, oraz zostali mianowani na stanowiska nauczycieli, w związku z czym uzyskali umowę o pracę na czas nieokreślony. A zatem czy sąd odsyłający powinien orzec o istnieniu stosunku pracy na czas nieokreślony z pozwaną administracją?